THE SOLEMNITY OF OUR LORD JESUS CHRIST, KING OF THE UNIVERSE

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA

NOVEMBER 22, 2026

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*

*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

OUR LORD JESUS CHRIST KING OF THE UNIVERSE NOVEMBER 22, 2026

Blessed is he who comes in the name of the Lord! Blessed is the kingdom of our father David that is to come! — Mark 11:9, 10

A SPECIAL KINGSHIP BASED ON THE TRUTH

As Jesus was being crucified, the onlookers mocked him as "the king of the Jews." An inscription with that title was nailed to his cross, intended to be ironic. To Pontius Pilate Jesus had said, "I am a king. I was born for this," but he said also that his kingship was not of this world.

Most people today find it hard to empathize with royalty. The idea of kingship evokes deep class distinction and a world of luxury and unearned privilege. But this is far from the biblical notion of kingship. The kingship of Christ is non-political, universalist and above any kind of nationalism. It aims at a special kind of justice, not based on fallible human laws. His aim is to help and protect the weak, and restore dignity to the poor and the helpless. If God's justice took root in our world like this, it would bring peace between nations, and between individuals.

People who held imperial power were at a loss in face of the moral power of Christ. Their reaction was to strike out blindly, to violently crush his sense of authority. Human rights and justice for many were trampled underfoot by the imperial power of Rome. To remedy this a fresh start was needed, something that Jesus wanted to bring, ultimately through the sacrifice of himself. Although Christ died in apparent powerlessness, his was the greater, spiritual power, to be revealed at the end of time. The repentant thief caught a glimpse of this when he called out, "Jesus, remember me when you come into your kingdom."

He used parables to explain the kingdom of God and its mysterious presence in this world. For example, the mustard seed was the smallest of all seeds, the most insignificant of all things. Yet out of it comes a huge tree. God's kingdom comes in a hidden way, in spite of seeming failure. As with the mustard seed, this small beginning holds the promise of a magnificent ending. "I think that what we suffer in this life can never be compared to the glory, as yet unrevealed, which is waiting for us," wrote Saint Paul. There is a conundrum in Jesus' teaching about the kingdom. The kingdom is here and now, we are told and yet we are to look forward to its coming. The Kingdom is both a present and a future reality. It is already here in part, but its fullness is in the future. The kingdom of God grows in quiet ways. "No one will say, ' 'Look here it is,' or 'There it is'… because the kingdom of God is within you" (Lk 17:20f).

Serving our king. A random act of kindness, a glass of water given out of goodness, may seem trivial ways of being loyal to Christ our king. But Christians have always valued the sheer humanity of Jesus; he was like us in every way except for sin. Although today's feast portrays him returning in regal splendor, Jesus identifies himself with all that is human in us and among us. He seeks good among the ordinary and the bad alike; too often we seek bad among the ordinary and the good alike. For Jesus, the sinner who does a single act of kindness can be saved. .

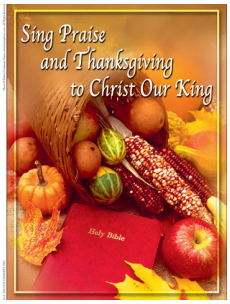
His hands stretched in forgiveness to those who had nailed them down. Too often, ours are quick to point the finger of criticism and blame. We might even prefer the image of Jesus as a fair but stern judge. Maybe we nod approval at the idea of wicked people being punished. From Michelangelo's ceiling of the Sistine Chapel to the mosaics in many a church, the image of final judgment is prominent in western art. It is familiar because it echoes our idea of evildoers being justly punished for their crimes.

What kind of king is Jesus? Has his kingship any value to us, who believe in democracy as our preferred form for regulating society, business, law and order. Except in figurative phrases like "king of the road," words like royalty and kingship, imply an absolute authority, a bygone structure of inherited privilege and power. The so-called "divine right of kings" rested on class distinction and denial of individual rights. If kingship is not an image for our times, how do we explain today's feast, celebrating Christ as our king?

When faced by Pontius Pilate, Jesus says clearly what kind of king he is. He tells the Roman Governor, "My kingdom is not of this world." His rule is far from a dictatorship. This noble prisoner, robed in purple and crowned with thorns was mocked by his Roman judge. But he claims an authority that has nothing to do with compulsion by force. The authority of Jesus is the authority of truth. He is our king in spirit, because he lives the truth and can lead others to the truth — the truth that saves us to eternal life: "for this I was born and came into the world, to bear witness to the truth."

He lived by the truth and died for refusing to abandon it. His followers trust him as their king and shepherd. In his message, millions find inspiration for living and the truth which makes them free. Christ the King joins word and action to perfection. He lived by the truth, hating sham and pretense. To get deeper in touch with his truth we may need to change things in our lifestyle. We need periods of quiet, to spend time with him in prayer. Commitment to him give us deeper purpose, and a willingness to share. Far from oppressing us, Christ the King is the one who sets us free. - Internet

Today's Readings: *Ez 34:11-12, 15-17; Ps 23:1-2, 2-3, 5-6; 1 Kor 15:20-26, 28; Mt 25:31-46*

HAPPY THANKSGIVING DAY

To the
St Pope John Paul II Community!
From
Fr. Zbigniew Fraszczak, SVD
and the editor of the Bulletin

Holy Mass Thursday 11/26 10 am

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, **Uroczystość Chrystusa Króla**
Czytania: *Ez 34:11-12, 15-17; Ps 23:1-2, 2-3, 5-6; 1 Kor 15:20-26, 28; Mt 25:31-46*

Kierowane dziś do nas słowo Boże ukazuje kilka aspektów Królestwa Chrystusowego. Na pierwszym miejscu niezwykłą troskliwość o tych, których Zbawiciel nabył swoją Krwią. Obrazem, który przybliża nam tę troskę, jest już od dawna postać dobrego pasterza. Ukazuje ją dzisiaj pierwsze czytanie, zaczerpnięte z księgi proroka Ezechiela. Akcentuje on przede wszystkim dwie cechy dobrego pasterza. Najpierw szuka swoich owiec, które zostały rozproszone lub zagubiły się. Wprawdzie to, co mówi prorok, dotyczy zebrania rozproroszonego narodu żydowskiego i zwłaszcza wyprowadzenia go z niewoli babilońskiej, niemniej jednak stanowi również zapowiedź oraz obraz tego, co Bóg miał czynić w osobie Jezusa Chrystusa, który posłany przez Ojca przyszedł na ziemię, aby wobec wszystkich okazać dobroć przewyższającą wszelkie ludzkie pojęcie (por. J 11, 52).

Drugą cechą dobrego pasterza jest niezwykła troska o wszystkie owce, szczególna zaś o te, które wymagają specjalnej opieki. Do takich właśnie należą owce zagubione. Wspomniana troska ujawnia się już w samym fakcie poszukiwania zagubionych, a następnie w opatrywaniu skaleczonej, umacnianiu chorej. Nie pomija jednak pasterz w swojej troskliwości tych owiec, które pozostają przy nim i zdają się nie wymagać specjalnej opieki: tłustą i mocną ochrania, wszystkie pasie sprawiedliwie. Gdy sobie to uświadamiamy, możemy z radością powtarzać: "Pan moim pasterzem, niczego mi nie braknie".

Św. Paweł przekazuje nam dziś bliższe wyjaśnienia co do natury tego królestwa, o którym Chrystus powiedział wobec Piłata: "Królestwo moje nie jest z tego świata" (J 18, 36). Przedstawia mianowicie Chrystusa zmartwychwstałego, który stanął na czele wszystkich synów Adama, przejmujących w dziedzictwie śmiertelność ciała. Stanął jednak jako nowy Adam, który ofiaruje wszystkim zwycięstwo nad śmiercią: "I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni". Rękojmią wypełnienia się tej zapowiedzi jest zmartwychwstanie samego Jezusa, który jest pierworodnym Bratem wszystkich przez Niego odkupionych.

Powszechne zmartwychwstanie nastąpi na końcu wieków i wtedy też rozpocznie się pełne, niczym nie zmącone panowanie Boga. Do tego momentu królestwo Chrystusa urzeczywistnia się w Kościele, czyli w ludzie Bożym i przez niego winno być rozszerzane. Chociaż jest niewątpliwie królestwem prawdy i życia, świętości i łaski, a także sprawiedliwości, miłości i pokoju, to jednak tutaj na ziemi nie pozostaje wolne od niedoskonałości. Obok pszenicy spotyka się również kąkol; istnieje wciąż walka między dobrem i złem, panuje jeszcze śmierć nad człowiekiem, który też podlega wpływowi zła.

Ukazując dziś w Ewangelii wizję sądu ostatecznego, Chrystus mocno wszystkim przypomina, że każdy człowiek idący przez ziemię musi się przygotowywać na ten moment, w którym królestwo Boże osiągnie swoją pełnię. Zanim bowiem to nastąpi, przyjdzie ostateczne rozliczenie się Boga z odkupioną ludzkością, co zadecyduje o ostatecznym zbawieniu lub potępieniu. Sądu dokona Syn Człowieczy - Jezus Chrystus, bo Ojciec przekazał wszelki sąd Synowi. Zapamiętajmy dobrze, że Chrystus będzie nas sądził z uczynków miłości. Ten, który za wszystkich oddał swoje życie i który z przykazania miłości uczynił znak pozwalający rozpoznać jego uczniów (J 13, 35), zażąda kiedyś od wszystkich rozliczenia się z miłości, ukazanej praktycznie w codziennym życiu.

"Złączeni zatem z Chrystusem i naznaczeni Duchem Świętym, który jest zadatkiem dziedzictwa naszego, nazywamy się prawdziwie i jesteśmy synami Bożymi, ale jeszcze nie ukazaliśmy się z Chrystusem w chwale, w której będziemy podobni Bogu, ponieważ ujrzymy Go takim, jakim jest... Miłość przynagla nas, abyśmy coraz bardziej żyli dla Tego, który za nas umarł i zmartwychwstał. Usiłujemy tedy we wszystkim podobać się Panu i przyoblekamy się w zbroję Bożą, abyśmy mogli się ostać przeciw zasadzkom diabelskim i stawić opór w złym dniu. A ponieważ nie znamy dnia ani godziny, musimy w myśl upomnienia Pańskiego czuwać ustawicznie, abyśmy zakończywszy jeden jedyny bieg naszego ziemskiego żywota, załużyli wejść razem z Panem na gody weselne i być zaliczeni do błogosławionych i aby nie kazano nam, jak sługom złym i leniwym, pójść w ogień wieczny... Albowiem zanim panować będziemy z Chrystusem, pełnym chwały, wszyscy staniemy przed Trybunałem Chrystusowym, aby każdy zdał sprawę z czynów dokonanych w ciele, dobrych i złych i na końcu świata ci, którzy dobrze czynili, wyjdą na zmartwychwstanie życia, a którzy źle czynili - na zmartwychwstanie sądu" (KK, nr 48, 4).

-- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA

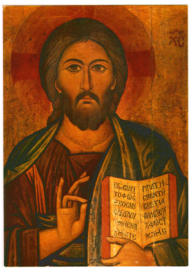
W czwartek 26 listopada obchodziliśmy piękne amerykańskie ***Święto Dziękczynienia, Thanksgiving***, którego tradycja datuje się od roku 1621. Wtedy to uciekinierzy od prześladowań i nietolerancji religijnej w ówczesnej Europie - pielgrzymi przybyli do Plymouth Rock w kolonii Massachusetts i razem z Indianami urządzili o*biad Dziękczynny* z upolowanym dzikim indykiem - *pierwsze Thanksgiving.* Celebracja ta była wyrazem wdzięczności Bogu za szczęśliwie przebytą podróż, za wolność i za otrzymane dobrodziejstwa.

"Thanksgiving" jest najbardziej uroczystym, świętem amerykańskim - bardzo rodzinne, wszechwyznaniowe, nie znające żadnych barier religijnych czy społecznych. Jest to święto wdzięczności, radości, miłości i więzów rodzinnych, gościnności, przyjaźni i braterstwa - jedno z najmilszych świąt amerykańskich.

—Internet

Smacznego Indyka!

MODLITWA DO JEZUSA NASZEGO KRÓLA I PANA

Jezu Chryste, Królu Wszechświata, Panie nasz i Boże, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, nasz Zbawicielu! Ty, który mówiłeś, że Królestwo Twoje nie jest z tego świata, który wzywałeś nas do szukania Królestwa Bożego i nauczyłeś nas prosić w modlitwie do Ojca: „przyjdź Królestwo Twoje", wejrzyj na nas stojących przed Twoim Majestatem.

Wywyższamy Cię, oddajemy Ci cześć i uwielbienie. Pokornie poddajemy się Twemu Panowaniu i Twemu Prawu. Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy i zaniedbane dobro.

Wyrażamy naszą skruchę i prosimy o zmiłowanie. Przyrzekamy zabiegać o pomnożenie Twojej Chwały, dziękować za nieskończone Miłosierdzie, które okazujesz z pokolenia na pokolenie, wiernością i posłuszeństwem odpowiadać na Twoją Miłość. Boski Królu naszych serc, niech Twój Święty Duch, wspiera nas w realizacji tych zobowiązań, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia. Niech pomaga nam porządkować całe nasze życie i posłannictwo Kościoła. Króluj nam Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj w każdym narodzie, na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi.

Spraw, aby nasze rodziny, wioski, miasta i świat cały objęło Twe Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju, teraz i na wieki wieków Amen.

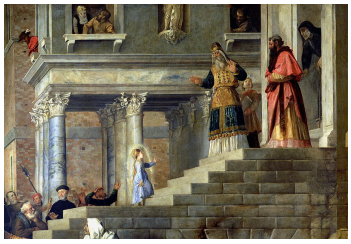
CHRYSTUS PANTOKRATOR

Pantokrator czyli „Wszechmocny" to przedstawienie Chrystusa wywodzące się z jednego z wielu imion Boga w Judaizmie. Obraz był jednym z pierwszych obrazów Chrystusa opracowanych we wczesnochrześcijańskim kościele. Ikona na okładce w tym tygodniu jest najstarszym znanym zachowanym przykładem, namalowanym w VI lub VII wieku i przetrwała okres zniszczenia obrazów podczas sporów ikonoklastycznych,. Został zachowany w klasztorze Świętej Katarzyny, na odległej pustyni Synaj, który przetrwał wiele zamieszek w regionie, w tym wzrost islamu, krucjaty, imperium osmańskie i wiele wojen. W 1962 r. oczyszczono malowanie i starożytny obraz okazał się ikoną bardzo wysokiej jakości, prawdopodobnie wyprodukowaną w Konstantynopolu. —wikipedia

CHRIST PANTOKRATOR

Pantokrator or Almighty, is a depiction of Christ which is derived from one of many names of God in Judaism. The image was one of the first of Christ developed in the Early Christian Church The icon on the cover this week is the oldest known surviving such example and was painted in the sixth or seventh century, and survived the period of destruction of images during the Iconoclastic disputes that twice racked the Eastern church. It was preserved in Saint Catherine's Monastery, in the remote desert of the Sinai, which survived much tumult in the region including the rise of Islam, the Crusades, the Ottoman Empire and many wars. In 1962, the ancient image was cleaned and revealed to be a very high-quality icon, probably produced in Constantinople. —wikipedia

THE PRESENTATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY

is a liturgical feast celebrated on November 21 by the Catholic and Orthodox Churches. The feast is associated with an event recounted not in the New Testament, but in the apocryphal Protoevangelium of James. According to that text, Mary's parents, Joachim and Anne, who had been childless, received a heavenly message that they would have a child. In thanksgiving for the gift of their daughter, they brought her, when still a child, to the Temple in Jerusalem to consecrate her to God. Later versions of the story tell us that Mary was taken to the Temple at around the age of three in fulfillment of a vow. Tradition held that she was to remain there to be educated in preparation for her role as Mother of God. According to the story, Mary remained in the Temple until her twelfth year, at which point she was assigned to Joseph as guardian. According to Coptic tradition, her father Joachim died when Mary was six years old and her mother when Mary was eight. It is from these accounts that arose the feast of Mary's Presentation. — wikipedia

OFIAROWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Święto obchodzone 21 listopada w Kościele Katolickim i Kościołach prawosławnych.

Święto związane jest z wydarzeniem opisanym nie w Nowym Testamencie, ale w apokryficznym Protoevangelium Jakuba. Zgodnie z tym tekstem rodzice Maryi, Joachim i Anna, którzy byli bezdzietni, otrzymali niebiańskie przesłanie, że będą mieli dziecko. W dziękczynieniu za dar córki przywieźli ją, gdy była jeszcze dzieckiem, do świątyni w Jerozolimie, aby ją poświęcić Bogu. Późniejsze wersje tej historii mówią nam, że Maryja została zabrana do świątyni w wieku około trzech lat w celu spełnienia ślubu. Tradycja utrzymywała, że miała tam pozostać, aby uczyć się w ramach przygotowań do swojej roli Matki Bożej.

Zgodnie z historią Maryja pozostała w świątyni aż do dwunastego roku, kiedy to została wyznaczona na opiekę Józefa. Zgodnie z tradycją koptyjską jej ojciec Joachim zmarł, gdy Maria miała sześć lat, a jej matka, gdy Mary miała osiem lat. To z tych relacji powstało święto Ofiarowania Maryi. — wikipedia

JEGO TRON NA GOLGOCIE...

Królestwem Chrystusa są dusze ludzkie, a Chrystus jest Królem z racji zjednoczenia swej ludzkiej natury z Boską. Królestwo Boże wypełnia się na ziemi od chwili śmierci na krzyżu, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Syna Bożego, aż do Jego powrotu na sądzie ostatecznym. *A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie*, (Jan.l2:32). *Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować tak nad umarłymi jak i nad żywymi,* (Rom.14:9).

THE FIRST THANKSGIVING

was a celebration of abundance after a period starvation. The members of the Plymouth colony had arrived in the New World with a plan for collective property ownership. Reflecting the current opinion of the aristocratic class in the 1620s, their charter called for farmland to be worked communally and for the harvests to be shared. Men were unwilling to work to feed someone else's children. Women were unwilling to cook for other women's husbands. Fields lay largely untilled and unplanted.

Famine came as soon as they ate through their provisions. After famine came plague. Half the colony died. They learned from their mistakes, giving each person a parcel of land to tend to for themselves. The colonists threw off the statist intellectual fashions of their day.

The results were overwhelmingly beneficial. Men worked hard, even though before they had constantly pleaded illness. Fields were not only tilled and planted but also diligently harvested. Colonists traded with the surrounding Indian nation and learned to plant maize, squash and pumpkin and to rotate these crops from year to year. The harvest was bountiful, and new colonists immigrated to the thriving settlement.

The first few years of the settlement were fraught with hardship and hunger. In the diary of the colony's first governor, William Bradford, we can read about the settlers' initial arrangement: Land was held in common. Crops were brought to a common storehouse and distributed equally. For two years, every person had to work for everybody else (the community), not for themselves as individuals or families. The "common property" approach killed off about half the settlers. Governor Bradford recorded in his diary that everybody was happy to claim their equal share of production, but production only shrank. Slackers showed up late for work in the fields, and the hard workers resented it. It's called "human nature."

Facing starvation and extinction, Bradford altered the system. He divided common property into private plots, and the new owners could produce what they wanted and then keep or trade it freely.

Communal failure was transformed into private property success, something that's happened so often historically it's almost monotonous. The "people over profits" mentality produced fewer people until profit—earned as a result of one's care for his own property and his desire for improvement—saved the people.

The Pilgrims had clashing ideas about how to organize their settlement in the New World. The resolution of that debate made the first Thanksgiving possible.

The Pilgrims were religious, united by faith and a powerful desire to start anew, away from religious persecution in the Old World. Each member of the community professed a desire to labor together, on behalf of the whole settlement. In other words: socialism. But when they tried that, the Pilgrims almost starved.

Their collective farming — the whole community deciding when and how much to plant, when to harvest, who would do the work — was an inefficient disaster. "By the spring," Pilgrim leader William Bradford wrote in his diary, "our food stores were used up and people grew weak and thin. Some swelled with hunger… So they began to think how … they might not still thus languish in misery."

Bradford's answer: divide the commune into parcels and assign each Pilgrim family its own property. The Pilgrims' simple change to private ownership, wrote Bradford, "made all hands very industrious, so as much more corn was planted than otherwise would have been."

—Mark J. Perry

DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

było świętem obfitości po okresie głodu. Członkowie kolonii Plymouth przybyli do Nowego Świata z planem zbiorowej własności. Odzwierciedlając ówczesne poglądy arystokratów w latach dwudziestych XVII wieku, ich statut nakazywał wspólną uprawę ziemi uprawnej i podział plonów. Mężczyźni nie chcieli pracować, aby wyżywić czyjeś dzieci. Kobiety niechętnie gotowały dla mężów innych kobiet. Pola były w dużej mierze odławiane i nieobsadzone.

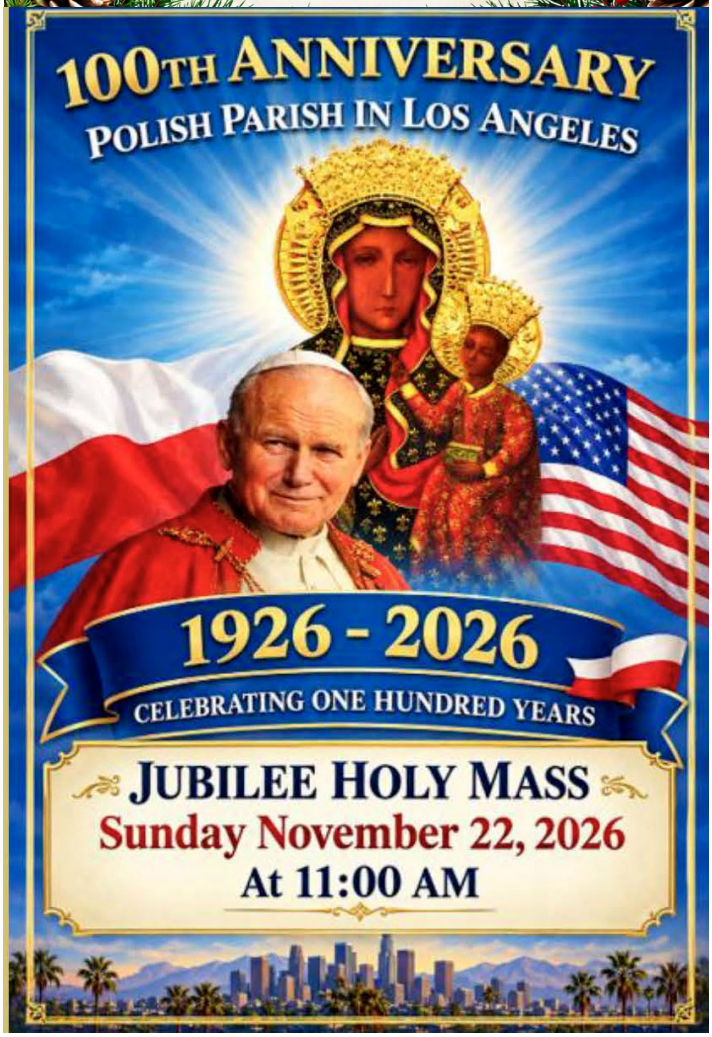
Głód nadszedł, gdy tylko wyczerpali swoje zapasy. Po głodzie nadeszła dżuma. Połowa kolonii wymarła. Uczyli się na swoich błędach, dając każdemu kawałek ziemi do samodzielnego uprawiania. Koloniści odrzucili etatystyczne, intelektualne trendy swoich czasów.

Rezultaty były niezwykle korzystne. Mężczyźni ciężko pracowali, mimo że wcześniej cierpieli na ciągłe choroby. Pola nie tylko uprawiano i obsiano, ale także pilnie zbierano plony. Koloniści handlowali z okolicznymi plemionami indiańskimi i nauczyli się uprawiać kukurydzę, dynię i kabaczki oraz corocznie zmieniać te uprawy. Zbiory były obfite, a nowi koloniści napływali do kwitnącej osady.

Pierwsze lata istnienia osady były naznaczone trudami i głodem. W dzienniku pierwszego gubernatora kolonii, Williama Bradforda, możemy przeczytać o pierwotnym układzie osadników: Ziemia była wspólna. Plony trafiały do wspólnego magazynu i rozdzielane po równo. Przez dwa lata każdy musiał pracować dla wszystkich (społeczności), a nie dla siebie jako jednostki lub rodziny. Koncepcja „wspólnej własności" doprowadziła do wyginięcia około połowy osadników. Gubernator Bradford zanotował w swoim dzienniku, że wszyscy chętnie otrzymywali równy udział w produkcji, ale produkcja tylko się kurczyła. Opieszali ludzie spóźniali się do pracy w polu, a ciężko pracujący ludzie mieli do tego pretensje. Nazywa się to „ludzką naturą".

W obliczu głodu i wyginięcia Bradford zmienił system. Podzielił wspólną własność na działki prywatne, a nowi właściciele mogli produkować to, co chcieli, a następnie zachować to lub swobodnie handlować. —Mark J. Perry

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Jerry Nicassio
Józef Apanel	Brooklyn Hamsley	Andrzej Niedojadło
Grażyna Apanel	Todd Hill	Jacek Ozimski
Karen Arandoña	Tot Hoang	Jarrod Pavlak
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Mirosława Pawelczak
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Francis Ports
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Marlena Hulisz	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Lourdes Rey
Ewa&Roman Auksztulewicz	Josephina Iearra	Inka Rezler
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Joan Ritchie
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Henryk Ruchel
Lois Barta	Olivia Johnson	Pat Rune
Pilar Bascope	Ania Karwan	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Katarzyna Gąska	Debra Shewman
Paul Budai	Tadeusz Gużewski	Barbara Siwecki
Gregorio Cabotaje	Jude Kelber	Maria Sowa
Edward Cacho	Larry Klementowski	Jean & Mike Speakman
Dora Carrillo	Kimberly & Family	Matt Starbuck
Peter Camacho Family	Zbigniew Kostecki	Mitchell Starbuck
Jean Carter	Anent L.	Mary Strazdas
Ashley&Connor Cooper	Mary Laning	Adrianne Swinford
Lacie Cooper	Danuta Łabuś	Halina Szmit
Jadwiga Cywińska	Monique Chmielewska Lehman	Grace Teodors
Sylvia Derby		Teresa Turek
Adam Dolewski	Anthony Martinez	Unborn Children
Zdzisław Dolewski	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Joe Doud	Amber Matrauga	Charlene Web
Mieczysław Dutkowski	Maria Menclewicz	Bernadette Westphal
Jacek Dzimski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Edmund F. Dzwigalski	Jarosław Musiał	Teresa Wyszomirska
Charlotte Frances	Irene Nielsen	Patricia Yochum
Grzegorz Gąska	Monica Nava	Bogusia Zientek

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Cecilia, Virgin and Martyr
Monday:	St. Clement I, Pope and Martyr
Tuesday:	Sts. Andrew Dung-Lac, Priest, and Companions, Martyrs
Wednesday:	St. Catherine of Alexandria, Virgin and Martyr
Thursday:	**Thanksgiving Day** St. Faustus
Friday:	St. Apollinaris
Saturday:	St. Valerian
Sunday:	Sts. Saturninus and Sisinius

ALL SOULS DAY REMEMBRANCE OFFERING ENVELOPES

November is a month we remember our deceased relatives and friends.

Special All Souls Envelopes are available now in the back of the church. The Envelopes with the names of our loved ones will be placed on the altar during each Mass in November.

Miesiąc listopad jest miesiącem pamięci o naszych zmarłych. Koperty na tzw. Wypominki (All Souls Envelopes) są rozłożone w kościele i w biurze parafialnym.

Koperty z imionami naszych zmarłych będą znajdować się na ołtarzu podczas każdej Mszy świętej w miesiącu listopadzie.

KING OF ETERNAL GLORY

My heart is Your abode, O King of Eternal Glory; Rule in my heart and be Lord, As in a palace of splendor untold. (*Diary*, 1231)

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

MASS SCHEDULE

Sat 11/21	4:00 pm	+Jim Murray on the 29th anniversary of his passing from his family +Josephine Kudlo on the 4th anniversary of her passing from the Kudlo family
Sun 11/22	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	+Bogusława Prykiel od rodziny +Alicja Chilecka w 9 rocznicę śmierci od siostry z rodziną +Helena i +Eugeniusz Cabaj od córki z rodziną Za wszystkich zmarłych z rodzin Lamparskich, Romanowskich, Nikonowicz, Kupsik i Munson +Wacława Wądołowska w 5 rocznicę śmierci od siostry Ireny **Thanksgiving Day**
Thu 11/26	10:00 am	For all the members of the Polish Center **First Sunday of Advent**
Sat 11/28	4:00 pm	+Bill Davis from the Davis family
Sun 11/29	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	+Maria Szymańska w 35 rocznicę śmierci od siostrzenicy Anny z rodziną O Boże błogosławieństwo dla Andrzeja Kosałki w dniu urodzin o łaskę zdrowia i pociechy z wnuka z okazji jego drugich urodzin od żony i synów z rodziną Z okazji urodzin dla Jakuba Kupsik o łaskę wiary i powrót do Kościoła od mamy **First Friday of the Month**
Fri 11/4	8:30 am	For all the members of the Polish Center
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka
Sat 11/5	8:00 am	**First Saturday Devotion Mass**
	4:00 pm	+For all the deceased Knights from the Knights of Columbus

"THANKSGIVING FOOD DRIVE FOR THE NEEDY"

Knights of Columbus Council 9599 will be having their annual "***Thanksgiving Food Drive for the Needy***" on the weekends of November **14** & **15**, and November **21** & **22**.

Please make your donation of food again, as you have so generously done in the past to help the underprivileged of Orange County have a great Thanksgiving Day!

Rycerze Kolumba organizują świąteczną zbiórkę jedzenia dla ubogich 14, 15, 21 i 22 listopada. Prosimy o przyniesienie jedzenia dla potrzebujących.

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
11/07 & 11/08/2026	$6,018.00	$770.00

God bless for your generosity!

SPOWIEDŹ ADWENTOWA

Spowiedź adwentowa w naszym Ośrodku będzie miała miejsce 15 grudnia o 19:00

ADVENT CONFESSIONS

Our Center Advent confessions will be held on December 15th starting at 7 pm

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
Bulletin Editor:
Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Director: ***Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD***
Deacon: ***Dn. Jim Merle***
Office Manager: ***Kathie Kudlo***
Office Hours:
Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm
Sat 12:00 noon—4:00 pm
Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

Mass Schedule:
Saturday Vigil Mass: *4:00 pm - English*
Sunday Masses: *7:15 am - Latin*
9:00 am - English
10:30 am - Polish
First Friday Masses: *8:30 am - English*
7:30 pm - Polish
Confession before each Mass